

Jesu Kristi Himmelfart - og tiden derefter!

Af diakon Eskild Skov Særkjær

Jeg vil indlede med at læse dette kendte vers fra salme 110, vers 1, som også er gengivet flere gange i NT:

”Herren sagde til min herre: sæt dig ved min højre hånd, til jeg lægger dine fjender som skammel for dine fødder”.

Disse ord henviser formentlig til den velkomst, som Jesus får af sin himmelske Fader, straks efter, at han havde taget afsked med sine disciple på Oliebjerget, som vi kan læse om i Apg 1, og efter sin ankomst til Himlen. Jøderne har altid tolket verset i salme 110 til, at det er Guds tale til Messias, men de har alligevel ikke forstået dybden i det, han siger til ham. Som folk har de altid betragtet den herre, Gud taler til, som Davids søn, men de afviser på det bestemteste, at det for det første skulle være Jesus, samt, at han for det andet er Davids herre, hvilket betyder, at han selv er Gud. Det er det, Jesus ud fra denne salme hævder, at han er, da han på et tidspunkt citerer verset overfor farisæerne, og hvorefter han af bebrejder dem, at de ikke vil tro det, han siger om sig selv. Han lægger ud med dette spørgsmål til dem:

”Hvad mener I om Kristus (altså Messias)? Hvis søn er han? De svarer ham: Davids! Hvorledes kan da David i Ånden kalde ham herre, når han siger: Herren sagde til min herre: Sæt dig ved min højre hånd til jeg får lagt dine fjender under dine fødder. Når nu David kalder ham ’herre’, hvorledes kan han så være hans søn? Og ingen kunne svare ham et ord, og fra den dag vovede ingen mere at rette spørgsmål til ham”, Matt. 22:42-46.

Det er også et vanskeligt spørgsmål, hvis man altså ikke vil anerkende det mest nærliggende. For det er jo et tydeligt skriftbevis på, at Messias ikke kun er Davids søn, dvs. biologiske efterkommer, men også er hans herre, som gennem skriften igen og igen er omtalt som Guds Søn. Det nok mest kendte fra GT om dette er nok profetien om ham i Es. 9, hvor der i det ene vers, jeg vil citere, står:

”Et barn er født os, en søn er os givet, på hans skuldre skal herredømmet hvile; og hans navn skal være: Underfuld-Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste”, v. 6.

Skal vi også tage et vidnesbyrd med fra NT, så skriver Paulus fx i romerbrevet kap. 1, at han er udkåret til at være tjener til at forkynde Guds evangelium, som er

”det, som han har forjættet ved sine profeter i (de) hellige skrifter, evangeliet om hans Søn, der ifølge sin kødelige herkomst er født af Davids slægt, og ifølge Helligheds-Ånd med vælde blev godtgjort (egentlig ’udpeget’) at være Guds Søn ved opstandelsen fra de døde, Jesus Kristus, vor Herre..”, vers 2-4.

Når vi læser alt det, der står om Jesus i både det gamle og det nye testamente, er der ingen tvivl om, at Jesus ifølge div. tekster på samme tid både omtales – og er - Davids søn og Guds Søn, og hvor det sidste er bevist ved, at han er opstået fra de døde, efter at han har taget verdens synd og straf på sig. Og derfor, fordi synden er sonet og døden besejret, så kommer vi ved dette frem til hans himmelfart, hvor han straks bydes velkommen af sin himmelske Fader.

Nu skal vi så se nærmere på, hvad der ligger bag de ord, hans himmelske Fader siger til ham. Som jeg forstår det, så henviser de første ord: 'Sæt dig ved min højre hånd!', først og fremmest til, at Gud anerkender hans frelsesgerning som fuldført. Som vi skal se i det følgende betyder det dog ikke, som man måske kunne tro, at han så fra nu af kunne læne sig tilbage og slappe af – men sådan skal det ikke forstås! Det betyder derimod, at han herefter træder han ind i en anden funktion, hvis vi kan sige det på den måde. Altså lidt på samme måde, som når der lige efter, at Gud havde skabt alt det, der er omtalt i 1. Mos. 1 som såre godt, står, at han 'hvilede [...] efter hele sit værk, det, Gud har skabt og udført', 1. Mos. 2:3.

Betyder det, at Gud efter dette ikke længere var aktiv? Nej, selvfølgelig ikke! Men det betyder, at han var blevet færdig med det, der er omtalt forud. Et bevis på, at det forholder sig således, er fx Jesu udsagn, hvor han et sted siger: 'Min Fader arbejder indtil nu; også jeg arbejder', John. 5:17. Således arbejder Faderen stadig, og det samme gør Sønnen, men nu blot i det himmelske, og med en anden opgave.

Det er i den betydning, vi skal forstå, at Faderen nu opfordrer sin Søn til at sætte sig ved hans højre side. Gennem historien er det at sidde ved en regents højre hånd nemlig en stillingsbetegnelse, som angiver, at den der sidder dér, både er en medregent og en stedfortræder, som vil gøre det, han får besked på af ham, der sidder på tronen. Således er det også med Sønnen, som også altid kun gør det, han hører af sin Fader, og hvor hans opgave er at være en mellemmand mellem hans Fader og os. Hans første opgave som den, der stiger til Himmelen, skete som et resultat af sin død for verdens synd, hvor han tog den gamle pagts troende med sig op til Paradis i Himlene. Før Jesus havde vundet sejren over døden, opholdt disse troende sig i Dødsriget, men nu hedder det:

"Han steg op til det høje, bortførte fanger og gav menneskene gaver [...]. I det ord, 'han steg op, ligger ikke deri, at han først var steget ned til jordens lave egne? Han, som steg ned, er også den, som steg op højt over alle Himlene, for at fylde alt", Ef. 4:8-10.

Det næste er følgende: Straks efter, at Jesus var steget op, sendte han Helligånden til jorden som 'den anden talsmand', som han havde sagt og love. Som fx således sidste gang:

"Det er gavnligt, at jeg går bort. Thi hvis jeg ikke går bort, kommer talsmanden ikke til jer; men nu går jeg herfra, så vil jeg sende ham til jer", John. 16:7.

Og det skete! Læg mærke til, at han beskrives som en talsmand, hvilket selvfølgelig betyder, at han er en person, som er fuldkommen ét med Faderen og Sønnen. Det er det, Jesus fortalte sine disciple om i forbindelse med sin himmelfart, og hvor han et andet sted bl.a. siger dette til dem om Helligåndens komme:

"Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer", John. 14:18.

Det, Jesus siger her betyder, at når Helligånden kommer, vil han selv vil være til stede hos de troende, og det samme vil Faderen også være. Det stemmer med, at han senere i den samme tale siger:

"Om nogen elsker mig, holder han fast ved mit ord; og min Fader skal elske ham, og vi skal komme til ham og tage bolig hos ham", vers 23.

Straks efter, at Jesus havde bedt sin Fader om at sende Helligånden til jorden, begyndte han på det, han forud for sin himmelfart havde fortalt sine disciple, og hvor han sagde:

"Tro på Gud og tro på mig. I min Faderes hus er der mange boliger. Hvis ikke, havde jeg sagt jer det; thi jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer jeg igen og tager jer til mig, for at hvor jeg er, dér skal også I være", John 14:1-3.

Vi forstår ikke helt, hvad det, Jesus her siger, konkret henviser til og betyder. Bibelen løfter ikke sløret, måske fordi der ikke er ord for det, eller fordi, vi alligevel ikke forstår det? Dog ved vi, at så snart disse boliger er gjort rede, så kommer han igen. Ét ved vi dog, og det er, at de nævnte boliger må være særdeles herlige, når han bruger så lang tid på at gøre dem færdige til indflytning.

Der er uendelig meget mere, der står i bibelen om alt det, Jesus udfører for os i Himlen som den, der sidder ved Faderens højre hånd. Hans vigtigste opgave i Himlen er dog den, der udførligt er beskrevet i hebræerbrevet om, at han er vor ypperstepræst. Selvom der står meget om denne opgave i Himlen, så er der alligevel hos mange en vis uklarhed over, hvad det betyder. Jo, de ved nok, som der fx står i Hebr. 9:12, at han gik

”ikke med blod af bukke eller kalve, men med sit eget blod én gang for alle ind i helligdommen og vandt en evig forløsning”.

Og et andet sted:

Han gik, ”ikke.. ind i en helligdom, som er gjort med hænder, og [som] kun er et billede af den sande, men ind i selve Himmelen for nu at træde frem for Guds åsyn til [det] bedste for os”, Hebr. 9:24.

Det gjorde han som vor ypperstepræst dengang, én gang for alle, efter at han havde sonet verdens synd med sit blod. Og her er det så, at uklarheden melder sig, og det er: Efter at han havde gjort dette for 2000 år siden, hvad laver han så nu som vor ypperstepræst? For der står jo, at han har ’et uforgængeligt præstedømme, fordi han lever for evigt’, Hebr. 7:24. Hvad er denne præstelige opgave da, som ikke er slut? Det første kender vi alle til, for i det næste vers i kap. 7 står der, at han ”.. helt og fuldt (vil) frelse dem, som kommer til Gud ved ham, fordi han altid lever, så han kan gå i forbøn for dem”, vers 25.

Hvor er det vidunderligt! Han holder os fast, så vi bevarer troen og beder for os, at det må ske! - og det i alle situationer. Vi ved også, at det er sandt, at vi ’ved Jesu blod har frimodighed til at gå ind i helligdommen’, som der står i Hebr. 10:19 - hvilket vil sige: ind for Guds åsyn i Himlen. Og her kommer vi så til det, nogle kristne ikke helt har forstået, og det er, at selvom Jesu blod blev udgydt for vore synder på Golgata, så omtales det alligevel som værende evigt virksomt, idet den dag for dag kontinuerligt renser de troende for synd.

Når apostlen Johannes fx i sit første brev skriver, at Jesu blod renser os fra al synd, så taler han det ikke i datid, altså hen på Jesu død på korset, hvor han udgød sit blod for vore synder, men han taler i nutid, hvilket som allerede nævnt konkret taler om Jesu blod som en stadig aktiv proces, der dag for dag renser os fra alle vore synder. Der tales altså om det, Jesus gør hver eneste dag I Himlen som vor ypperstepræst, og hvor han frembærer blodet. Læg her også mærke til, at det ikke er os, der frembærer blodet, når vi åndelig set allerede nu kan træde frem for Guds åsyn - men det er Jesus, der som vor ypperstepræst og på vore vegne frembærer sit eget blod ind for hans åsyn. Det betyder konkret, at når han går frem med blodet, så kan vi pga. hans forsoning gå med ham ind i det allerhelligste. Det er det, der menes med, når der fx et sted står, at ’i ham har (vi).. frimodighed og tillidsfuld adgang (til Faderen) ved troen på ham’, Ef. 2:18, 3:12.

Det er det samme, der henvises til, når der i citatet fra før står, at Jesus helt og fuldt kan frelse dem, som kommer til Gud ved ham, og at han i den forbindelse går i forbøn for os. Gennem især hebræerbrevet beskrives flere andre sider af Jesu ypperstepræstelige gerning i det himmelske. I kap. 2 står der fx, at han er som vor ypperstepræst er barmhjertig og trofast, og fordi han selv blev fristet og har lidt, kan (og vil) han nu selv ’komme dem til hjælp, som fristes’, Hebr. 2:17-18.

Hvor er det herligt, at vi ved, at vi har en ’mellemmand’ i Himlen, som går i forbøn for os - også når vi ikke altid selv ved, hvordan vi skal bede, eller hvad der er det bedste for os at bede om. Og hvor

herligt er det ikke, at vi pga. Jesus til enhver tid kan træde frem for nådens trone, når vi kommer til Faderen ved sin Søn? Når vi gør dette, da ved vi, at dette løfte er 100% sikkert: Da vil vi få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.

Hvad denne hjælp består i, ser vi fx gennem brevene i NT. Som kristne ved vi som tidligere nævnt, at da Jesus tog tilbage til sin Fader i Himlen, så sendte han Helligånden i sit sted. Så skulle man tro, at der så ikke ville stå mere om Jesu aktive medvirken i alt det, vi læser om i NT efter hans himmelfart og frem til i dag. Men, som allerede nævnt er det selvfølgelig ikke tilfældet! Vi husker fx, at Jesus forud for sin himmelfart gav dette løfte: 'Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende!' Her kan vi komme med denne indvending: Ja, det er han, for det betyder, at han er her ved sin Hellige Ånd! Det er sandt nok! Men som vi skal se i det følgende, så betyder det ikke, at han så ikke også selv er hos os som den, der aktivt frelser, renses, retfærdiggør og hjælper os – såvel som alle, som kommer til ham i tro – og som gennem alt viser os og dem vor totale afhængighed af ham.

I det følgende skal vi se på nogle flere eksempler fra NT, der klart viser det, jeg har nævnt ovenfor. Bemærk, at de alle taler om tiden efter Jesu himmelfart:

Det er Jesus, der frelser:

1. "Enhver, der påkalder Herren (Jesu) navn, skal frelses", Rom. 10:13.
2. "Så kommer da troen af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Jesu ord", Rom. 10:17.
3. "Alle er I nemlig Guds børn ved troen. Thi alle I, som er døbt til Kristus, har iført jer Kristus", Gal. 3:25-27.
4. "Vi tror.., at vi bliver frelst ved Herren Jesu nåde ganske på samme måde som de", Apg 15:11.
5. "Han (Paulus) sagde: Hvem er du, Herre? Jeg er Jesus, som du forfølger", Apg 9:5.

Det er Jesus, der udvælger:

1. "Herren (Jesus) sagde til ham (Ananias): Gå! Thi denne mand er mit redskab, som jeg har udvalgt til at bære mit navn frem både for hedninger og konger og Israels børn", Apg 9:15.
2. "Jeg giver dem evigt liv, og de skal i al evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min hånd..", John. 10:28.

Det er Jesus, der helbreder:

1. "I Jesu Kristi, nazaræernes, navn stå op og gå", Apg 3:6.
2. "Det er ved.. den tro, der virkedes af Jesus, (der) har givet ham hans fulde førlighed, som I alle har set", Apg 3:16.
3. "Gud har gjort os levende med Kristus..", Ef. 2:6.
4. "Og Peter sagde til ham: Æneas! Jesus Kristus helbreder dig! Stå op og red selv din seng. Da stod han straks op", Apg 9:34.

Det er Jesus, der helliger os på vor vandring mod himlen:

1. "Nåde være med jer og fred fra Gud, vor Fader, og Herren Jesus Kristus", 1. Kor. 1:3.
2. "Jeg takker ham, som gav mig kraft, Kristus Jesus, vor Herre, fordi han agtede mig for tro og tog mig i sin tjeneste", 1. Tim. 1:12.
3. "Og nu du, mit barn! Hent kraft fra nåden i Kristus Jesus", 2. Tim. 2:1.
4. "Men han selv, Gud vor Fader, og vor Herre Jesus styre vor vej til jer", 1. Tess. 3:11.
5. "Jer give Herren (Jesus) en stadig større rigdom på kærlighed til hverandre og til alle.., så han styrker jeres hjerter til at blive ulastelige i hellighed for Guds, vor Faders, åsyn, 1. Tess. 3:12-13a.

Det er Jesus, der er med de troende gennem døden til det evige liv:

1. "Så stenede de Stefanus, mens han bad og sagde: Herre Jesus, tag imod min ånd!", Apg 7:59.

2. "Gud ske tak, som giver os sejren ved vor Herre Jesus Kristus", 1. Kor. 15:57.
3. "Han skal ikke bryde et knækket rør og ikke slukke en rygende tande, indtil han får retten ført frem til sejr. Og på hans navn skal folkene håbe", Matt. 12:20-21.
4. "Under alt dette (som Paulus har nævnt om div. trængsler) mere end sejrer vi ved ham, som elskede os.. (thi intet) vil kunne skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre", Rom. 8:37, 39.
5. Jesus sagde: "Frygt ikke! Jeg er den første og den sidste og den, som lever; og jeg var død, men se, jeg lever i evighedernes evigheder, og jeg har døden og dødsrigets nøgler", Åb. 1:18.

Alle disse eksempler, og uendelig mange flere til, viser klart, at selvom Jesus er i Himlen, så er han alligevel på samme tid altid og aktivt til stede hos os på jorden som vor himmelske ypperstepræst, for sammen med sin Ånd at frelse, hellige og forløse os, og for gennem alt at bevare os fra fald. Alt dette gør Jesus for os efter sin himmelfart i Himlen, og når han har gjort en plads rede til os dér, kommer han igen. Som apostlene Peter og Johannes siger, så vil Gud Fader på den dag sende
 ".. den Kristus, som var bestemt for jer, nemlig Jesus, hvem Himmelen skal huse indtil genoprettelsestiderne, da alt skal blive genoprettet, som Gud har talt om gennem sine hellige profeters mund fra fordums tid", Apg 3:20-21.

Ja, da kommer Jesus igen i al sin herlighed. Og hermed er vi nået frem til det sidste, der er nævnt i salme 110:1, og er det, Faderen siger til Sønnen om, at han vil lægge alle hans fjender som en skammel for hans fødder. Der står meget i bibelen om, at dette vil ske, hvor hans fjender, som også er vore fjender, vil blive besejret. Til alle tider har fjenderne stræbt efter at overtage herredømmet, som det fx er beskrevet i salme 2, hvor der står:

"Jordens konger rejser sig, fyrster samles til råd mod Herren og mod hans Salvende (Messias) (idet de siger): Lad os sprænge deres bånd og kaste rebene af os", vers 2-3.

Herren Gud Faders svar på dette er som følger:

"Han, som troner i Himlen, ler, Herren, han spotter dem, forfærder dem i sin harme (og siger): Jeg har dog indsat min konge på Zion, mit hellige bjerg..". Og til denne konge, som er Jesus, siger han: "Bed mig, og jeg vil give dig hedningefolk til arv og den vide jord i eje; men jernspir skal du knuse dem og sønderslå dem som en pottemagers kar", vers 5-6, 8-9.

De kan dog stadig nå at omvende sig, og derfor vender han sig nu til dem, der er samlet i deres modstand mod Herren Gud og Messias og siger til dem:

"Og nu, I konger, vær kloge, lad jer råde, I jordens dommere..", vers 10.

Som det er beskrevet, vil Jesus besejre sine fjender, når han kommer igen, og så er det for sent at 'være kloge' og 'lade sig råde', dvs. omvende sig. Gør de ikke det, vil de blive besejret og rammes af dommen. Slaget i forbindelse med Jesu genkomst bliver helt og fuldt udfoldet for verdens øjne, når han, som tidligere omtalt, får ført retten frem til sejr. Det er beskrevet således i Åb. 17:

"Lammet skal sejre over dem (alle hans fjender), fordi det er herrernes Herre og kongernes Konge - sejre sammen med dem, som er i hans følge, de kaldede og udvalgte og trofaste", vers 14.

Ja, han skal sejre! – og det er ikke bare over de mange, der har gjort oprør mod ham her på jorden, men han vinder også total sejr over alle onde åndsmagter i himmelrummet, som indtil da har ødelagt og fordærvet alt her på jorden, som Gud i begyndelsen havde skabt såre godt. På den dag skal alle se, at pga. Jesu sejr over synden, døden og djævelen er han for evigt ophøjet, og da skal det ske, som der står i Fil. 2:

"I Jesu navn skal hvert knæ bøje sig i Himmel og på jord og under jorden, og hver tunge bekende til Gud Faders ære: Jesus Kristus er Herre!" (vers 10-11).

Her til slut vil jeg tilføje endnu et udsagn, der er talt af Jesus fra Himlen, og det lyder således:

”Se, jeg kommer snart, og jeg har min løn med mig for at gengælde enhver, efter som hans gerning er. Jeg er Alfa og Omega, den første og den sidste, begyndelsen og enden. Salige er de, som tvætter deres klæder, for at de kan få adgang til livets træ og gennem portene gå ind i staden”, Åb 22:12-14.

Amen - Halleluja